

невідповідність їх фактичних значень нормативним межам у більшості випадків призводять до стану банкрутства підприємств та вимагають проведення санаційних заходів фінансового характеру. На підприємствах, де рівень показників ліквідності високий, спостерігається їх розширене відтворення та високий рівень їх фінансової безпеки.

Список використаних джерел:

1. Арефєва О.В. Економічні основи формування фінансової складової фінансової безпеки / О.В. Ареф'єва, Т.Б. Кузенко // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 1. – С. 98 – 103.
2. Бланк И.А. Управление финансовой безопасностью предприятия / И.А. Бланк . – К.: Эльга, Ника-Центр, 2004. – 784 с.
3. Горячева К.С. Фінансова безпека підприємства. Сутність та місце в системі економічної безпеки / К.С. Горячева // Економіст. – 2007. – № 8. – С. 65–67.
4. Фінансова безпека підприємства : [навчальний посібник] / Т.Б. Кузенко, Л.С. Мартюшева, О.В. Грачов, О.Ю. Литовченко. – Харків : ХНЕУ, 2010. – 304 с.
5. Судакова О.І. Стратегічне управління фінансовою безпекою підприємства / О.І.Судакова // Економічний простір. – 2008. – № 9. – С. 140–148.

Ткаченко К.В.

асистент кафедри фінансів, банківської справи та страхування

Білоцерківський національний аграрний університет

м. Біла Церква, Київська область, Україна

РОЗВИТОК АГРОСТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Питання про створення в Україні системи аграрного страхування, яка захистила б сільгоспвиробників від погодних ризиків, що мають системний характер і спричиняють великі збитки, стоїть на порядку денному майже 15 років.

Аграрний сектор здатний витягнути країну з боргової ями та забезпечити розвиток інших галузей. Як і будь-який інший бізнес, агробізнес містить у собі безліч ризиків. Крім факторів, які впливають на діяльність усіх підприємців, у аграріїв існують і додаткові проблеми та ризики.

Враховуючи той факт, що прибуток (як дрібних фермерів, так і латифундистів)напрямую залежить від реалізованого товару, всі вони рано чи пізно зіштовхуються з питанням недостачі прибутку або з отриманням значних збитків у зв'язку зі втратою врожаю.

Незважаючи на те, що ризики аграрного виробництва несуть катастрофічний характер, аграрії продовжують страхувати в основному на вимогу кредиторів та інших державних установ, які надають їм доступ до фінансових ресурсів

Чинників такої втрати може бути багато: починаючи від хвороби культури до несприятливих погодних умов. Не дивлячись на те, що експерти та інвестори відзначають, що наші погодні умови є сприятливими до вирощування багатьох культур, українські сільськогосподарські виробники – не виключення, і не рідко вони переживають втрату врожаю.

У розвинених країнах фермери намагаються мінімізувати такі ризики шляхом страхування врожаю, у нашій же країні такий вид страхування практично відсутній через низку причин.

На сьогодні питання державної підтримки агрострахування в Україні регулюється Законом України «Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою». Однак державної підтримки в цьому питанні фактично немає, насамперед, через відсутність відповідної нормативно-правової бази.

Показники 2016 року свідчать про поживлення ринку агрострахування: зросли зібрані страхові премії, страхові зобов'язання, а також середні ставки премій.

За даними дослідження минулого року, найбільшою популярністю на ринку користуються договори страхування від повної загибелі на зимовий період та договори від поіменованих ризиків на весняно-літній період. Другими у рейтингу популярності серед фермерів є договори мультиризикового страхування врожаю або посівів.

Середня ставка премій у 2016 році зросла у порівнянні з 2015 роком і склала 2,7%. Це сталося тому, що об'єм страхових премій зростав швидшими темпами, ніж загальний об'єм страхових зобов'язань.

У 2016 андеррайтинговому році страхові компанії уклали 787 договорів страхування, зокрема, 317 – на зимовий та 470 – на весняно-літній період. До того ж, загальна страхова сума за договорами страхування с/г культур включно з багаторічними насадженнями склала 5,809 млн. грн, що на 46,3% більше ніж минулого періоду, при цьому було застраховано на загальній площі 675,6 тис га.

Беззаперечним лідером страхування у 2016 році є Хмельницька область, де було укладено 95 договорів на площах 115, 2 тис. га. За нею йдуть Полтавська, Херсонська, Дніпропетровська та Тернопільська області.

У 2016-му андеррайтинговому році обсяг премій з агрострахування зріс до 156 млн.грн, тоді як роком раніше він становив 77,7 млн грн.

Залежно від наявності або відсутності державної підтримки багато з фермерів, все ж укладають страхові договори. На жаль, як показує практика, зазвичай, це ті фермери, які вже зазнали значних збитків, пов'язаних з

відсутністю страхування. Це вже питання площини страхової культури, яка в Україні знаходиться на низькому рівні, в тому числі й через недовіру до страхувальників.

Також для мінімізації ризиків при укладанні договорів страхування сільськогосподарської продукції слід звертати увагу на наявність у страховика відповідної ліцензії, щодо зволяє йому здійснювати цей вид страхування.

Агрострахування є найефективнішим методом управління ризиками. Це багатофункціональний інструмент, здатний заощадити гроші агропідприємств. Крім того наявність страхування завжди буде додатковим плюсом для кредиторів.

Враховуючи активний розвиток агропромислового сектору економіки, немає сумнівів, що агрострахування буде завойовувати нові позиції на ринку страхування. У такому випадку, за наявності належної підтримки з боку держави, наші фермери з часом прийдуть до того, щоб страхувати свою продукцію.

Чемчикаленко Р.А.
*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансів і кредиту*

Ланевський М.Є.
студент

Харківський інститут фінансів

Київського національного торговельно-економічного університету

м. Харків, Україна

ЩОДО ПРОБЛЕМ ЗДІЙСНЕННЯ КОМПЛЕКСНОГО АНАЛІЗУ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах стрімкого збільшення обсягу фінансової інформації проблема комплексного аналізу фінансового стану підприємства набуває особливого значення, оскільки своєчасність та ефективність прийняття рішень напряму залежить від правильності обраних методів та прийомів їх обробки, а отже є запорукою й підвищення ефективності функціонування всієї діяльності підприємства.

Проте незважаючи на численні праці вітчизняних та зарубіжних науковців таких як: Є. Брігхем, Е. Хелферт, М. Абрютіна, Б. Фелпс, Р. Каплан, Д. Нортон, І. Бланк, А. Шеремет, А. Поддєрьогін та інших, численні питання пов'язані з